

have betalt, og maaskee til det Hele, og saa beholde vi dog tilbage en brugelig Landevei; thi der, hvor der kunne ligge Skinner til en Jernbane, der kan meget fortræffeligt og meget snart lægges en meget god og overordentlig brugelig Landevei igennem Jylland, som vi under alle Omstændigheder savne; dette er en Grund mere, hvorfor vi skulle holde fast ved en saadan Bane. Der ligger endnu et andet Forslag for, nemlig den saakaldte Gaffelbane, men det er den alleruheltigste Idee af dem Allesammen. Det seer ud, som om den østlige Bane isaaftald skulde virke Noget for det vestlige Jylland, idet en Sidebane blev lagt til Skjernbro, men det hjalp slet ikke; thi saa kom den ikke videre end netop dertil, hvor Besterhyderne først ret behøvede den, saa at, dersom vi ikke kunde have andet Haab om Anvendelsen af disse Penge, end at de skulde bruges til at afflutte en Contract enten om en saadan Gaffelbane eller om en fuldkommen Østbane, saa siger jeg: lad os saa ikke votere Midlerne; thi det er kun til at føre Regjeringen paa Glattiis.

Drewsen: Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Eschering) har talt om, hvormange Folk der vilde kunne leve inde paa Heden, saa skal jeg i den Aaledning tillade mig at opgive, hvad jeg har faaet undersøgt ovre i Jylland, at der blot i i eet Herred, nemlig Hids og Lysgaards i 2 Miles Distance paa hver Side af Jernbanens Retning, ligge 14,200 Tdr. Land god Jord, som egner sig til Opdyrkning, og derimod kun 2,700 Tdr. der ikke egne sig dertil. Jeg vil nu spørge den ærede Forsamling, om jeg ikke for havde Ret, da jeg udtalte, at vi i Jylland engang skulde finde Erstatning for vor Sundtold. Jeg troer, at der maa være en overordentlig stor Forskjel paa, om Regjeringen hersker over befolkede Egne eller Hedejord. Naar den ærede Indenrigsminister har sagt, at Jernbanen skulde gaae igennem de Steder, hvor der var Conflux, saa er det ganske vist, at Jernbaner kunde bringes tilveie, enten fordi der er Conflux, eller fordi man vil fremkalde Conflux; nu troer jeg, rigtignok, at Østkysten ikke behøver en Jernbane for at fremkalde en Con-

flux; thi den har sine Transportmidler i sine Chausseer og i Havet, men i det vestlige Jylland derimod der ligger endnu Jorden, som den har ligget fra Verdens Stabelse, og der er det, at en Jernbane skal fremkalde Conflux. Naar den ærede Indenrigsminister har sagt, at vi ikke skulle tage det saa noie med, at Jernbanen kom til at gaae langs Østkysten, da den muligviis vilde komme 2 eller 3 Mile udenfor Byerne, saa kan jeg ikke andet end beklage, at den ærede Ministers Consulenter have givet saa daarlige Raad, thi to til tre Mil fra Kjøbstæderne ere Veiene endnu mere ufremkommelige for en Jernbane, end inde ved Byerne selv. Hvad Anlægscapitalen paa Østkysten eller Høiderhyggen angaaer, saa er det naturligt, at jeg kun har talt om den forstjellige Priis, der vilde være for Jordarbejde og Expropriationen; thi det er ganske vist, at Skinnerne have omtrent samme Værdi, enten de lægges midt i Jylland eller paa Østkysten; men det er ganske vist, at Sir Petos Ingenieurer, som i Sommer nivellerede Jylland, have erklæret for mig, at alene at komme over Veiene vilde koste een Million, naar man anlagde Jernbanen paa Østkysten, og at man desforuden hvert Dieblit traf paa Steder, hvor en engelsk Mil kostede 30,000 Lstr. at anlægge; og jeg troer derfor ikke, det er formeget sagt, at den vilde komme til at koste 3 til 4 Gange saameget som paa Høiderhyggen. Jeg maa ligeledes forundre mig over, hvad den ærede Indenrigsminister har udtalt om, at vi kunde komme til at overtage Banen, hvis den ikke forrentede sig; ja, det er ganske vist, men Spørgsmaalet stiller sig ganske anderledes, thi, om ikke Banen vilde kunne forrente hele Capitalen, saa maa jeg bede erindret, at det er kun for een Trediedeel, at Staten vil komme til at blive Eier af Banen, og det skulde dog være underligt, om den ikke skulde kunne forrente een Trediedeel af det, den har kostet at anlægge. Naar den ærede Rigsdagsmand for Viborg har bedet at være tilfreds med de Udtalelser, som den ærede Minister har gjort, da kan jeg paa ingen Maade være tilfreds dermed, men maa endnu engang henvende mig til den ærede Finansminister, for at bede ham om et bestemt Svar paa det Spørgsmaal, der er fore-